

فهرست

۱۱	پیشگفتار .....
۱۵.....	بخش اول: کلیدهای متصل مابدن به خداوند.....
۲۱...	کلید #۱۱ اول چشم انتظار موهستهای خداوند باش .....
۲۹	کلید #۱۲ دوم خداوند را اولویت اول رسیدگی خود قرار مده .....
۳۷	کلید #۱۳ سوم تحریههای منفی را دور بریر .....
۴۵	کلید #۱۴ چهارم خود را پیروز ندان .....
۵۳	کلید #۱۵ پنجم ار رؤیای خود صیانت کن .....
۶۳	کلید #۱۶ ششم از قدرت عبارت «من هستم» استفاده کن .....
۷۱	کلید #۱۷ هفتم طعام حویش را به دقت انتخاب کن .....
۷۹	کلید #۱۸ هشتم تمام موانع کمال را برطرف کن .....
۸۵..	بخش دوم: استانداردی حدید تعیین کن.....
۱۱۷....	بخش سوم: قدرت کلام خداوند.....
۱۲۱	پیوست اول شروع کن و نایاد خدا گام بردار .....
۱۲۵	پیوست دوم خداوند برای تمام بیارهایت پاسخی دارد .....
۱۷۶	پیوست سوم روایاتی برای مدیریت کردن افکار رورمه .....
۱۸۰..	پیوست چهارم بیایش‌هایی درباره قدرت کلام ما .....
۱۸۴	پیوست پنجم اقراههای مشت روراهه ..
۱۸۷..	دعای رستگاری ..
۱۸۹	گام بعدی ..

کلید #اول

چشم انتظار موهبت‌های خداوند باش

درست همان‌گویه که حورشید گرم‌پراکنی می‌کند، خداوند بیر اسوار الطاف حویش را می‌پراکند این‌طور بیست که خداوند کاری را از سر عادت یا تصادفی انجام ندهد، ماهیت وجود او چیز است دات پروردگار یکی مخصوص است تشخیص دادن موهبت‌های خداوند امری مهم است کتاب مقدس می‌گوید تمام موهبت‌های حوب از سوی پروردگار ماست، تمام موهبت‌های بررگ و کوچک

خداوند بارها و بارها، در رسیدگی ما می‌انجیگری کرده، مراقب ما بوده و شفایمان داده است اما موهبت‌های او را تشخیص نمی‌دهیم آن‌ها را تصمیم‌شده پسدار تصادفی بود که همسرت را دیدی و عاشقش شدی خداوند قدم‌های را هدایت می‌کرد شعل حود را شاسی به دست بیاوردهای دست رحمت پروردگار بوده است ایکه فربیبات قوی و سالم‌اند فقط به حاطر

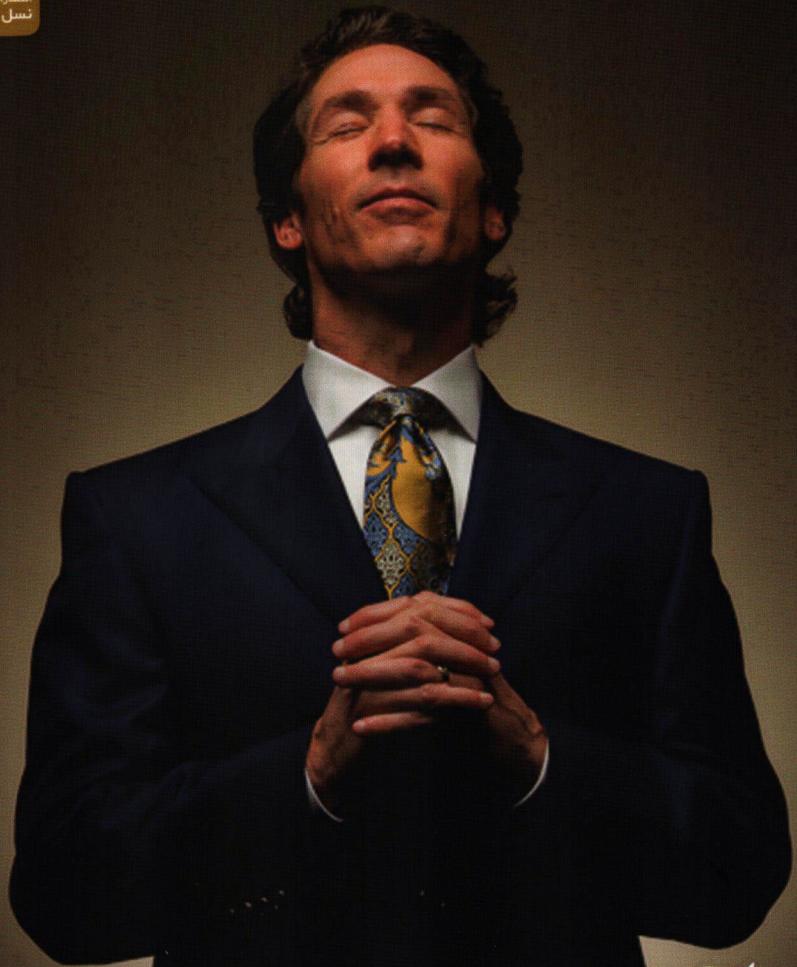
حوش اقایی تو بیست، حداودن به تو لطف کرده است ناید تمام طول رور نگویی
حدایا بات این موهستها ار تو متشرکرم برای سلامتی ام ار تو سپاس گرام برای
همسرم ار تو ممبویم برای شرایط و موقعیت‌های حوبی ار تو متشرکرم
تو ناید چشم انتظار موهست‌های حداودن ناشی طرر وکر ما ناید چین باشد
امروز بی صراحت متظرم تا بیم حدا برایم چه می‌کند هر اتفاق حوبی که رح داد
بی دریگ ار حداودن سپاس گرامی کن شاید رویدادی کوچک باشد، شاید
یک مرته ایده‌ای حوب به دهیت رسیده است بی دریگ نگو «پروردگارا بات این
ایده ار تو متشرکرم، می‌دانم ار طرف تو به دهیم حطور کرده است» یکی ار
پروژه‌های کاری ات را سریع‌تر و ساده‌تر ار آبچه گمان می‌کردی احتم دادی،
بی دریگ نگو «پروردگارا متشرکرم که لطف حود را شامل این پروژه کردی»
حداودن دائم مشغول است الطاف حود را به ما شان می‌دهد، اما سیاری ار اوقات
ما آن را تشخیص می‌دهیم ما متظر اتفاقاتی بزرگ و
ویژه هستیم

هرگاه اتفاق حوبی رح می‌دهد، ار حداودن
سپاس گرامی می‌کم وقتی لطف او را به چشم می‌بیم
می‌گوییم «پروردگارا سپاس گرام» وقتی به من یادآوری
می‌کند تا کاری را احتم بدهم، می‌گوییم «حدایا
متشرکرم» وقتی کسی در بزرگراه حای حود را به من
می‌دهد، می‌گوییم «پروردگارا ممبویم» وقتی دمای شهر
هیوستون ریر ۱۰۰ می‌آید، می‌گوییم «حدایا شکرت»
وقتی ار من مراقت می‌کند و موفق می‌شوم، ار او
سپاس گرامی می‌کم من درباره ریدگی کردن ما شیوه سپاس گرامی و قدردانی
صحبت می‌کم حداودن به کسانی برکت می‌دهد که دیدگاهی قدرشاسابه دارد

وقتی اتفاق حوبی رح می‌دهد، حصور حداودن را احساس می‌کسی حتماً ار او
تشکر کن حتماً به حاطر آن بعمت ار او سپاس گرام راش شاید بمی‌دانی که
حداودن در ریدگی تو چه کارهایی می‌کند، اما او دائم برکت‌های حوبی را به ما
شان می‌دهد سؤال من این است آیا آن‌ها را تشخیص می‌دهی؟ این هفته به
اطراف حود نگاه کن هشیارت راش در کتاب مقدس آمده است «ای آدم،
عمت‌های پروردگارت را سبح تا بیسی چقدر بیک است» اگر می‌حواهی
بیکی‌های حداودن را بیارمایی ناید بدانی تمام اتفاقات حوبی که رح داده‌اند، هر بار
که تحت حمایت بودی، هر دری که گشوده شد و هر مریتی که به دست آورده،
به حاطر حصور حداودن در ریدگی ات بوده است آن‌ها را تصمیم‌شده بپدار
داستان مردی را شیدم که به سمت پارکیگ شلوغی راندگی می‌کرد و
سعی داشت یک حای پارک حالی بیدا کند او همین‌طور می‌چرخید و
می‌چرخید به شدت بالمید شد و سرانجام گفت «حدایا اگر یک حای پارک به
من بدهی، هر یکشنه به کلیسا می‌روم» همان لحظه بی دریگ یک حود روی
دیگر دیده عقب گرفت و این مرد درحالی که حود روی حود را پارک می‌کرد،
گفت «حدایا، این موضوع را رها کن حودم بیدا کردم» ما اکثر اوقات
همین گونه برخورد می‌کیم حیر و برکت‌هایی را که ار سوی حدا هستند، ار
حاطر می‌بریم

شخصیت جدید توهر روز صبح شکل می‌گیرد

آغازی دوباره

جوئل اوستین | افسانه مقدم